

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 27 stycznia 1984 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały nr 24 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 r. w sprawie rekompensat pieniężnych z tytułu wprowadzenia z dniem 1 lutego 1982 r. nowych cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii.

1. Na podstawie § 2 uchwały nr 9 Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1984 r. zmieniającej przepisy o rekompensatach (Monitor Polski Nr 2, poz. 11) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst uchwały nr 24 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 r. w sprawie rekompensat pieniężnych z tytułu wprowadzenia z dniem 1 lutego 1982 r. nowych cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii (Monitor Polski z 1982 r. Nr 4, poz. 18 i z 1984 r. Nr 2, poz. 11), z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu i z zachowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje jako nieaktualnych następujących przepisów:

1) § 31, 32 i 36 uchwały nr 24 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 r. w sprawie rekompensat pieniężnych z tytułu wprowadzenia z dniem 1 lutego 1982 r. nowych cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii (Monitor Polski Nr 4, poz. 18) w brzmieniu:

„§ 31. 1. Właściwi ministrowie podwyższą, w porozumieniu z Ministrami Finansów oraz Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, stawki odpłatności za żywienie zbiorowe w stołówkach studenckich i w placówkach socjalnych (żłobki, przedszkola, domy dziecka, wczasowiska, sanatoria, internaty, obozy, kolonie, domy opieki społecznej, zakłady opiekuńczo-wychowawcze) odpowiednio do wzrostu cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, o których mowa w uchwale nr 23 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 r. w sprawie cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii, nie wyżej jednak niż wynosi kwota rekompensaty.

2. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług w porozumieniu z Ministrem Finansów określi zasady podwyższenia odpłatności za żywienie zbiorowe w stołówkach i bufetach pracowniczych oraz zakładach gastronomicznych.

3. Podwyżka odpłatności nie może przekraczać w stołówkach pracowniczych 18 zł dziennie, a za całodzienné wyżywienie 30 zł dziennie.

4. W stołówkach i bufetach pracowniczych wzrost kosztów z tytułu podwyższenia cen opału, energii i gazu obciąża koszty działalności bieżącej zakładów.

5. W zakładowych domach wczasowych oraz domach Funduszu Wczasów Pracowniczych podwyższenie odpłatności nie powinno przekraczać 30 zł za 1 dzień pobytu wczasowicza.

6. Zapis ust. 5 stosuje się odpowiednio w zakresie odpłatności dla emerytów korzystających z wczasów ulgowych oraz osób przebywających na wczasach profilaktyczno-leczniczych.

§ 32. 1. Upoważnia się Ministra Finansów do:

1) skorygowania norm budżetowych na żywienie,

2) pokrycia skutków wzrostu kosztów działalności wynikających z określonego w uchwale wzrostu cen w jednostkach i zakładach budżetowych oraz w innych uspołecznionych zakładach pracy utrzymywanych z budżetu.

2. Minister Finansów określi zasady postępowania w wypadkach, gdy wypłaty rekompensat na rzecz pracowników jednostek gospodarki uspołecznionej w istotny sposób wpływać będą na pogorszenie wyników ekonomicznych.”

„§ 36. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1982 r.”.

2) § 3 uchwały nr 9 Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1984 r. zmieniającej przepisy o rekompensatach (Monitor Polski Nr 2, poz. 11) w brzmieniu:

„§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1984 r.”.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: S. Ciosek

Załącznik do obwieszczenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dniem 27 stycznia 1983 r. (poz. 29)

UCHWAŁA Nr 24 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 stycznia 1982 r.

w sprawie rekompensat pieniężnych z tytułu wprowadzenia z dniem 1 lutego 1982 r. nowych cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Wprowadza się rekompensatę pieniężną z tytułu wprowadzenia z dniem 1 lutego 1982 r. nowych cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału

i energii, określonych uchwałą nr 23 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 r. w sprawie cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii (Monitor Polski Nr 4, poz. 17), zwaną dalej „rekompensatą”.

§ 2. 1. Rekompensata przysługuje:

- 1) pracownikom zatrudnionym w uspołecznionych zakładach pracy z wyłączeniem pracowników zatrudnionych za granicą,
- 2) osobom objętym ubezpieczeniem społecznym, wykonującym pracę nakładczą na rzecz gospodarki uspołecznionej,
- 3) osobom wykonującym pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia, objętym ubezpieczeniem społecznym — z wyjątkiem osób prowadzących placówki agencyjne na warunkach zlecenia oraz zakłady na zryczałtowanym rozrachunku, a także pracowników w nich zatrudnionych,
- 4) osobom pobierającym, po ustaniu stosunku pracy w uspołecznionym zakładzie pracy, zasiłek macierzyński lub chorobowy albo świadczenie rehabilitacyjne,
- 5) osobom korzystającym ze świadczeń wypłacanych z Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej,
- 6) osobom korzystającym z urlopu wychowawczego, na które nie jest pobierany zasiłek (dodatek) rodzinny,
- 7) studentom pobierającym stypendia, na których nie jest pobierany zasiłek (dodatek) rodzinny,
- 8) osobom pobierającym stypendia doktoranckie,
- 9) osobom, które nie ukończyły 24 roku życia, zatrudnionym w rzemieślniczych zakładach pracy w celu nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy.

2. Rekompensata nie przysługuje osobom, z wyjątkiem osób wymienionych w ust. 3 pkt 1 lit. f), otrzymującym wynagrodzenie lub świadczenie, do którego została włączona rekompensata, albo osobom pobierającym świadczenie ustalone na podstawie wymiaru uwzględnającego już rekompensatę, z zastrzeżeniem § 13.

3. Rekompensata przysługuje także:

- 1) osobom, na które nie przysługuje zasiłek (dodatek) rodzinny:
 - a) pozostającym na utrzymaniu osób wymienionych w ust. 1 pkt 1—6, 8 i 9,
 - b) pozostającym na utrzymaniu emerytów i rencistów,
 - c) pozostającym na utrzymaniu osób pobierających stypendia sportowe,
 - d) pozostającym na utrzymaniu osób pobierających świadczenia wypłacane z funduszu alimentacyjnego,
 - e) pozostającym w kraju, będącym na utrzymaniu pracowników zatrudnionych za granicą,
 - f) pobierającym rentę rodzinną, do której jest uprawniona więcej niż jedna osoba, oraz pozostającym na ich utrzymaniu

— jeżeli rekompensata przysługiwała na te osoby na podstawie przepisów w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 stycznia 1984 r.,

- 2) osobom, na które zasiłek (dodatek) rodzinny nie przysługuje, pozostającym na utrzymaniu pracowników zatrudnionych w:
 - a) placówkach agencyjnych prowadzonych na warunkach zlecenia oraz w zakładach na zryczałtowanym rozrachunku,

- b) jednostkach gospodarki nie uspołecznionej,
- c) instytucjach kościelnych,
- d) spółkach polskich z udziałem kapitału zagranicznego

— jeżeli rekompensata przysługiwała na te osoby na podstawie przepisów w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 stycznia 1984 r.,

- 3) osobom, na które nie przysługuje dodatek pieniężny w wysokości zasiłku rodzinnego, pozostającym na utrzymaniu osób pobierających świadczenie z Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej — jeżeli rekompensata przysługiwała na te osoby na podstawie przepisów w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 stycznia 1984 r.,
- 4) osobom będącym na utrzymaniu osób otrzymujących stałe zasiłki z funduszu pomocy społecznej;

4. Rekompensata nie przysługuje osobom nie uprawnionym do zasiłku rodzinnego i pozostającym na utrzymaniu osób wymienionych w ust. 1 pkt 1—6, jeżeli osoby te posiadają gospodarstwo rolne o powierzchni ponad 2 ha.

§ 3. Osobami pozostającymi na utrzymaniu w rozumieniu § 2 ust. 3 i 4 są:

- 1) żony pracowników, emerytów i rencistów oraz innych osób uprawnionych do rekompensaty,
- 2) osoby uczące się w szkołach,
- 3) osoby, które nie ukończyły 19 lat lub ukończyły: mężczyźni 60 lat, kobiety 55 lat,
- 4) osoby, które ze względu na stan zdrowia są niezdolne do pracy,
- 5) osoby alimentowane przez pracowników, emerytów i rencistów lub przez inne osoby uprawnione do rekompensaty, jeżeli spełniają warunki wymienione w pkt 1—4.

§ 4. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Finansów może przyznać rekompensatę kategoriom osób nie wymienionym w § 2.

§ 5. Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Ministrem Finansów określi zasady rekompensowania nowych cen, o których mowa w § 1, osobom zajmującym się działalnością twórczą i artystyczną, nie będącym pracownikami.

§ 6. 1. Rekompensatę dla osób wymienionych w § 2 ust. 3 wypłaca się na podstawie oświadczenia pracownika (innego uprawnionego) — dla osób, na które nie jest pobierany zasiłek (dodatek) rodzinny, a dla osób, które ze względu na stan zdrowia są niezdolne do pracy — również na podstawie zaświadczenia o stanie zdrowia.

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej określi zasady i tryb wydawania zaświadczeń o stanie zdrowia, o których mowa w ust. 1.

§ 7. 1. Rekompensatę dla pracownika ustala się na podstawie wynagrodzenia obliczonego jak za urlop wypoczynkowy, gdyby był wykorzystany w styczniu 1982 r., z następującymi zmianami:

- 1) w podstawie wymiaru rekompensaty nie uwzględnia się:
 - a) wynagrodzenia i dodatków za pracę przekraczającą dobową normę czasu pracy oraz wynagrodzenia i dodatków za pracę wykonywaną w ra-

mach dobowej normy czasu pracy, lecz przekraczającą tygodniową normę czasu pracy,

- b) wynagrodzenia i dodatków za pracę w niedzielę, święto oraz w dodatkowym dniu wolnym od pracy, jeżeli praca w tych dniach stanowiła pracę w godzinach nadliczbowych.
 - c) dodatków za pracę w niedzielę i święto, nie stanowiącą pracy w godzinach nadliczbowych,
 - d) wynagrodzenia za usługi załadunkowe i wyładunkowe, wypłacane z bezosobowego funduszu płac,
 - e) dodatku za staż pracy,
 - f) dodatkowego wynagrodzenia, określonego w uchwale nr 199 Rady Ministrów z dnia 11 września 1981 r. w sprawie środków zapewniających zwiększenie wydobycia węgla kamiennego oraz innych surowców wydobywanych w kopalniach głębinowych,
- 2) składniki wynagrodzenia wypłacane za okresy dłuższe niż 1 miesiąc uwzględnia się w podstawie wymiaru w wysokości przeciętnej tych składników wypłaconych w okresie styczeń—grudzień 1981 r.,
 - 3) składniki wynagrodzenia określone w stawkach miesięcznych w stałej wysokości uwzględnia się w podstawie wymiaru rekompensaty w wysokości przysługującej w grudniu 1981 r.

2. W razie gdy system wynagradzania to uzasadnia, Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może określić inne niż wymienione w ust. 1 pkt 1 składniki wynagrodzenia, których nie uwzględnia się w podstawie wymiaru rekompensaty.

§ 8. 1. Rekompensata dla pracownika z tytułu nowych cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych objętych przydziałem kartkowym wynosi miesięcznie:

- 1) 1400 zł — dla górników zatrudnionych w kopalniach głębinowych, pracujących pod ziemią, którzy otrzymują z tego tytułu zwiększone przydziały kartkowe typu „G”,
- 2) 900 zł — dla pracowników, którzy otrzymują zwiększone przydziały kartkowe na mięso z tytułu charakteru wykonywanej pracy lub stanu zdrowia; rekompensata w tej wysokości przysługuje również pracownikom, którzy nie otrzymują zwiększonych przydziałów kartkowych na mięso ze względu na posiadanie gospodarstwa rolnego o powierzchni przekraczającej 0,5 ha,
- 3) 750 zł — dla pracowników nie wymienionych w pkt 1 i 2.

2. Rekompensata dla pracowników z tytułu nowych cen energii, opału oraz artykułów żywnościowych nie objętych przydziałem kartkowym wynosi miesięcznie w zależności od podstawy wymiaru:

Podstawa wymiaru miesięcznie zł	Wysokość rekompensaty miesięcznie zł
do 4.500	700
4.501 — 6.000	600
6.001 — 9.000	500
9.001 — 13.000	300

3. Rekompensata, o której mowa w ust. 2, nie przysługuje pracownikowi, dla którego podstawa wymiaru rekompensaty (§ 7) przekracza 13.000 zł miesięcznie.

§ 9. 1. Rekompensatę dla osób wykonujących pracę nakładczą na rzecz gospodarki społecznej, zatrudnionych w systemie agencji-prowizyjnym, wykonujących pracę o charakterze trwałym na podstawie umowy zlecenia — ustala się na podstawie przeciętnego wynagrodzenia wypłaconego z tytułu tej pracy za okres zatrudnienia od dnia 1 stycznia 1981 r. do dnia 31 grudnia 1981 r.

2. Przy ustalaniu wysokości rekompensaty dla osób, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy § 8.

§ 10. 1. Rekompensatę dla:

- 1) osób pobierających — po ustaniu stosunku pracy w upośledzonym zakładzie pracy — zasiłek macierzyński, chorobowy lub świadczenie rehabilitacyjne,
- 2) osób pobierających stypendia doktoranckie,

— ustala się na podstawie kwoty zasiłku, świadczenia rehabilitacyjnego lub stypendium przysługującego w pierwszym miesiącu, za który wypłaca się rekompensatę.

2. Przy ustalaniu wysokości rekompensaty dla osób, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy § 8.

§ 11. Rekompensatę dla:

- 1) pracownicy samotnie wychowującej dziecko i korzystającej z urlopu wychowawczego ustala się na podstawie kwoty zasiłku wychowawczego pobieranego w pierwszym miesiącu, za który wypłaca się rekompensatę, a jeżeli pracownica nie pobiera zasiłku wychowawczego — na podstawie kwoty zasiłku wychowawczego, jaki by jej przysługiwał,
- 2) osoby innej niż wymieniona w pkt 1, korzystającej z urlopu wychowawczego, wypłaca się w wysokości 1.000 zł miesięcznie.

§ 12. 1. Rekompensatę dla osób, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 5 i 9 oraz ust. 3, wypłaca się w wysokości 1.000 zł miesięcznie, z zastrzeżeniem przepisu ust. 2.

2. Osobom, o których mowa w ust. 1, otrzymującym zwiększone przydziały kartkowe na mięso z tytułu stanu zdrowia, przysługuje dodatkowa rekompensata w kwocie 150 zł miesięcznie.

3. Rekompensata dla osób nie uprawnionych do zasiłku rodzinnego, a pozostających na utrzymaniu osób wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1—6, wynosi 500 zł miesięcznie, jeżeli osoby wymienione w tych przepisach posiadają gospodarstwo rolne o powierzchni powyżej 1 ha, a nie przekraczającej 2 ha.

§ 13. 1. Osoby otrzymujące zwiększone przydziały kartkowe na mięso z powodu stanu zdrowia — w ilości 4 kg — na które przysługuje zasiłek (dodatek) rodzinny lub dodatek pieniężny w wysokości zasiłku rodzinnego, są uprawnione do dodatkowej rekompensaty w wysokości 150 zł miesięcznie.

2. Rekompensatę, o której mowa w ust. 1, wypłaca jednostka wypłacająca zasiłek (dodatek) rodzinny lub dodatek pieniężny w wysokości zasiłku rodzinnego, ze środków, z których są finansowane te zasiłki (dodatki).

§ 14. 1. Rekompensata przysługuje za każdy miesiąc kalendarzowy w stałej wysokości.

2. Wysokość rekompensaty ustala się ponownie:

- 1) dla pracowników — w razie indywidualnej zmiany wymiaru czasu pracy lub zmiany zakładu pracy,
- 2) dla osób wykonujących pracę nakładczą oraz osób zatrudnionych w systemie agencji-prowizyjnym — w razie zmiany zakładu pracy.

§ 15. W razie zmiany zakładu pracy pracownikowi przysługuje rekompensata w wysokości 1.000 zł miesięcznie za pierwsze trzy miesiące pracy. Po tym okresie wysokość rekompensaty ustalana jest według zasad określonych w § 7 i 8, z tym że za podstawę wymiaru rekompensaty przyjmuje się wynagrodzenie z okresu pierwszych trzech miesięcy pracy. Jeżeli wysokość ustalony w ten sposób rekompensaty przekracza 1.000 zł miesięcznie, pracownikowi przysługuje za pierwsze trzy miesiące pracy odpowiednie wyrównanie.

§ 16. Przepisy § 15 stosuje się odpowiednio do pracowników podejmujących pracę z dniem 1 stycznia 1982 r. lub po tej dacie oraz do osób wymienionych w § 14 ust. 2 pkt 2, a także do osób podejmujących pracę po ustaniu lub zawieszeniu prawa do emerytury lub renty.

§ 17. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Finansów określi zasady zmniejszania wysokości rekompensat dla pracowników, którym na podstawie przepisów o wynagrodzeniu przysługuje bezpłatne lub częściowo odpłatne wyżywienie.

§ 18. 1. Rekompensata nie przysługuje za miesiąc, w którym pracownikowi nie przysługiwało wynagrodzenie lub zasiłek z ubezpieczenia społecznego.

2. Jeżeli pracownik otrzymał rekompensatę za miesiąc, w którym nie przysługiwało mu wynagrodzenie lub zasiłek z ubezpieczenia społecznego, nie otrzymuje rekompensaty za następny miesiąc kalendarzowy.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do osób nie będących pracownikami, dla których rekompensata ustalana jest na podstawie wynagrodzenia lub innego świadczenia.

§ 19. 1. W razie zbiegu uprawnień do rekompensaty z różnych tytułów przysługuje tylko jedna rekompensata.

2. Jeżeli osoba uprawniona do rekompensaty otrzymuje z różnych tytułów wynagrodzenia lub świadczenia, od których zależy wysokość rekompensaty, rekompensatę ustala się na podstawie łącznej kwoty zarobków albo łącznej kwoty świadczeń.

3. Pracownikowi zatrudnionemu w więcej niż jednym zakładzie pracy rekompensata przysługuje od zakładu pracy wskazanego przez pracownika. Dotyczy to również osoby wykonującej pracę nakładczą.

4. Pracownikowi, o którym mowa w ust. 3, rekompensata nie przysługuje, jeżeli przynajmniej w jednym zakładzie pracy rekompensata została włączona do wynagrodzenia. Rekompensata nie przysługuje również pracownikom pobierającym emerytury i renty.

§ 20. 1. Rekompensata wypłacana jest z góry w terminach przewidzianych dla wypłaty wynagrodzeń lub świadczeń. Pierwsza wypłata rekompensaty powinna być dokonana nie później niż do dnia 6 lutego 1982 r.

2. Jeżeli wypłata rekompensaty ze względu na niemożliwość prawidłowego obliczenia nie może być dokonana w całości w terminie, o którym mowa w ust. 1, wówczas do tego terminu należy wypłacić zaliczkę na poczet rekompensaty dla pracowników oraz osób, dla których rekompensatę ustala się na podstawie wynagrodzenia (świadczenia) — odpowiednio w kwocie określonej w § 8 ust. 1.

§ 21. Rekompensatę wypłacają:

1) uspołecznione zakłady pracy:

- a) osobom, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1—3 i 6, a także w pkt 4, jeżeli wypłaty zasiłku macierzyńskiego, chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego dokonuje zakład pracy ze środków Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
- b) osobom, które uczestniczą w szkoleniu albo wykonują prace interwencyjne w tym zakładzie, finansowane z Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej, oraz osobom pozostającym na ich utrzymaniu,
- c) na osoby pozostające na utrzymaniu osób, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1—4 i 6,
- d) na osoby, o których mowa w § 2 ust. 3 pkt 1 lit. e) i pkt 2 lit. a),

2) Zakład Ubezpieczeń Społecznych:

- a) osobom, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 9, a także w pkt 4, jeżeli zasiłek macierzyński, chorobowy lub świadczenie rehabilitacyjne są wypłacane przez oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, oraz osobom wymienionym w § 2 ust. 1 pkt 6, jeżeli korzystają z urlopu wychowawczego w nie uspołecznionym zakładzie pracy,
- b) na osoby pozostające na utrzymaniu osób, o których mowa pod lit. a),
- c) osobom, o których mowa w § 2 ust. 3 pkt 1 lit. b), d) i f),
- d) osobom, o których mowa w § 2 ust. 3 pkt 2 lit. b)—d),

3) terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego:

- a) osobom zarejestrowanym jako poszukujące pracy, które korzystają z zasiłków wypłacanych z Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej,
- b) osobom pozostającym na utrzymaniu osób, o których mowa pod lit. a),
- c) osobom, o których mowa w § 2 ust. 3 pkt 4,

4) Biuro Wypłat Rent Kolejowych — osobom pozostającym na utrzymaniu emerytów i rencistów kolejowych,

5) Państwowy Zakład Ubezpieczeń — osobom utrzymującym się ze świadczeń tego Zakładu,

6) jednostki organizacyjne wypłacające stypendia:

- a) studentom,
- b) osobom, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 8, oraz osobom pozostającym na ich utrzymaniu,
- c) osobom, o których mowa w § 2 ust. 3 pkt 1 lit. c).

§ 22. 1. Rekompensatę dla pracowników, wypłacaną przez uspołecznione zakłady pracy, ujmuje się w oddzielnej pozycji listy płac.

2. Rekompensata nie wchodzi do podstawy ustalania:

- 1) poszczególnych składników wynagrodzenia,
- 2) zasiłków z ubezpieczenia społecznego oraz innych świadczeń społecznych i socjalnych.

3. Uzyskanie rekompensaty nie ma wpływu na zakres uprawnień uzależnionych od wysokości wynagrodzeń i dochodów. Osobom, którym rekompensaty zostały włączone do wynagrodzenia, przy ustalaniu uprawnień uzależnionych od wysokości wynagrodzenia za podstawę odpłatności przyjmuje się wynagrodzenie zmniejszone o kwotę 1.600 zł, jeżeli przepisy uzależniające te uprawnienia od wysokości wynagrodzenia i dochodów nie stanowią inaczej.

4. Przepis ust. 3 stosuje się do dnia 31 grudnia 1985 r.

§ 23. Uspołecznione zakłady pracy wypłatą rekompensat dla osób, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1—3, 6 i 8, obciążają koszty działalności.

§ 24. 1. Wzrost wydatków związany z wypłatą rekompensat dla pracowników w organizacjach społecznych nie dofinansowanych z budżetu oraz w partiach politycznych i związkach zawodowych pokrywany jest ze środków finansowych tych jednostek.

2. Rekompensaty wypłacane dla członków rodzin i innych osób pozostających na utrzymaniu pracowników wyżej wymienionych organizacji podlegają rozliczeniu z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych.

§ 25. 1. W zakładach rzemieślniczych wykonujących rzemiosła: piekarstwo, wędliniarstwo i młynarstwo, jeżeli sprzedaż wyrobów i świadczenie usług dokonywane są po cenach ustalonych urzędowo, a rzemieślnik wypłaci pracownikom zatrudnionym na podstawie stosunku pracy rekompensaty według zasad podanych w uchwale, kwoty wypłacone podlegają potrąceniu z podatku obrotowego i dochodowego.

2. W razie dokonywania w zakładzie rzemieślniczym sprzedaży (świadczenia usług) także po cenach innych niż ustalone urzędowo, potrącenie z podatków przysługuje w wysokości proporcjonalnej do udziału w ogólnym obrocie — obrotu ze sprzedaży (świadczenia usług) po cenach ustalonych urzędowo.

3. Minister Finansów określi zasady dokonywania potrąceń, o których mowa w ust. 1 i 2.

§ 26. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych pokrywa kwoty wypłaconych rekompensat:

- 1) osobom wymienionym w § 2 ust. 3 pkt 1 lit. b) i f) — odpowiednio ze środków funduszu emerytalnego, funduszu ubezpieczenia społecznego rolników i państwowego funduszu kombatantów,
- 2) osobom, z którymi uspołecznione zakłady pracy rozwiązały stosunek pracy, jeżeli zakłady te wypłacają zasiłek chorobowy, macierzyński oraz świadczenie rehabilitacyjne ze środków Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, oraz tym osobom, którym Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypłaca zasiłek chorobowy, macierzyński i świadczenie rehabilitacyjne — ze środków budżetowych przeznaczonych na te zasiłki i świadczenia,
- 3) osobom, o których mowa w § 2 ust. 3 pkt 1 lit. d) — ze środków funduszu alimentacyjnego,

4) osobom pozostającym na utrzymaniu osób wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1—3, 6, 8 i 9 oraz osobom, o których mowa w § 2 ust. 3 pkt 1 lit. e) i pkt 2 — ze środków budżetowych.

2. Państwowy Zakład Ubezpieczeń kwoty wypłaconych rekompensat dla osób, o których mowa w § 21 pkt 5, pokrywa ze środków własnych w ciężar nadwyżki odprowadzanej na dochód budżetu Państwa.

3. Główny Komitet Kultury Fizycznej i Sportu wypłaca rekompensaty dla osób pozostających na utrzymaniu osób pobierających stypendia sportowe — w ciężar środków przeznaczonych na stypendia.

§ 27. 1. Osobom pozostającym czasowo bez pracy, korzystającym z zasiłków wypłacanych z Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej, oraz osobom pozostającym na ich utrzymaniu rekompensatę wypłaca terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego, w którym osoby te zarejestrowały się, jeżeli nie są one uprawnione do rekompensaty z innych tytułów wymienionych w uchwale, w ciężar środków tego funduszu.

2. Rekompensaty dla pracowników lub innych osób, które uczestniczą w szkoleniu lub wykonują prace interwencyjne w uspołecznionych zakładach pracy na podstawie przepisów o Państwowym Funduszu Aktywizacji Zawodowej, wypłacane są przez zakłady pracy, o ile pracownicy ci lub osoby pozostające na ich utrzymaniu nie są uprawnione do rekompensaty z innych tytułów, i refundowane z Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej, będącego w dyspozycji właściwego terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego, który pokrywa koszty tego szkolenia lub prac interwencyjnych.

3. Osobom będącym na utrzymaniu osób otrzymujących zasiłki z funduszu pomocy społecznej rekompensatę wypłacają terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego ze środków budżetowych przeznaczonych na opiekę społeczną.

4. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej dokona zwiększenia środków finansowych w budżetach terenowych na opiekę społeczną z przeznaczeniem na podwyższenie zasiłków stałych i okresowych przez właściwe terenowe organy administracji państwowej.

§ 28. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może wydawać szczegółowe wytyczne i wyjaśnienia, dotyczące stosowania przepisów niniejszej uchwały.

§ 29. Upowaznia się uspołecznione zakłady pracy do udzielania z zakładowego funduszu socjalnego pomocy pracownikom, którzy w wyniku wprowadzenia podwyżek cen znaleźli się w trudnej sytuacji materialnej. Dotyczy to w szczególności pracowników mających na utrzymaniu liczne rodziny oraz samotnych matek sprawujących opiekę nad dziećmi.

§ 30. Zaleca się centralnym organizacjom społecznym i spółdzielczym stosowanie przepisów niniejszej uchwały.